

Dosarul nr. 3ra-38/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. C. Roșca)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, G. Dașchevici, V. Clima)

DECIZIE

31 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
judecătorii

Svetlana Filincova
Ala Cobăneanu
Galina Stratulat
Nicolae Craiu
Mariana Pitic

examinând recursurile depuse de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Mihail Ciocanu,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Gheorghe Ciobanu împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la contestarea actelor administrative, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral, la cererea reconvențională depusă de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale împotriva lui Gheorghe Ciobanu cu privire la constatarea nulității contractului individual de muncă și contestarea actului administrativ și la cererea de chemare în judecată depusă de către Mihail Ciocanu împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și lui Gheorghe Ciobanu cu privire la constatarea nulității contractului individual de muncă,

împotriva deciziei din 22 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost casată hotărârea din 06 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru și a fost emisă o nouă hotărâre

constată:

La 30 octombrie 2015 Gheorghe Ciobanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Sănătății cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, prin ordinul pârâtului nr. 101-P §1 din 03 august 2015 i-a fost aplicată sancțiune disciplinară sub formă de mustrare aspră în perioada când activa în funcția de director al Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul de Medicină Urgentă. Drept temei pentru emiterea acestui ordin a servit raportul de evaluare din 03 iulie 2015, întocmit de grupul de lucru al Ministerului Sănătății instituit prin dispoziția nr. 360-d din 18 iunie 2015.

A menționat că, conform raportului de evaluare din 03 iulie 2015, întocmit de către grupul de lucru al Ministerului Sănătății, în urma evaluării procedurilor de achiziționare a lucrărilor de renovare a spațiilor necesare pentru instalarea utilajului medical de performanță s-a stabilit că, procedura de licitație publică prevăzută obligatoriu de Legea achizițiilor publice nr. 96-XVI din 13 aprilie 2007 nu a fost efectuată, vreun contract de efectuare a lucrărilor cu antreprenorii de către conducerea IMSP Institutul de Medicină Urgentă nu a fost semnat, contrar normelor imperative ale Regulamentului privind realizarea achizițiilor publice de servicii de proiectare a lucrărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 352 din 05 mai 2009 și Regulamentului cu privire la achizițiile publice de lucrări, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 834 din 13 septembrie 2010.

A susținut că, aceste concluzii ale grupului de lucru al Ministerului Sănătății nu corespund realității, ci poartă un caracter tendențios, cu scopul de a fi sancționat din orice motiv.

A afirmat că, contrar condițiilor specifice și situației financiar-economice precare din țară, ce au dictat necesitatea întreprinderii de către el, care deținea funcția de director al IMSP Institutul de Medicină Urgentă, a unor acțiuni prompte și urgente, întru neadmiterea cauzării de prejudicii materiale foarte mari instituției, tendențios a fost sancționat disciplinar.

A relatat că, prin acțiunile Ministerului Sănătății i-a fost încălcat dreptul la muncă, garantat de Constituția RM, fiindu-i cauzate prejudicii materiale și morale.

A solicitat anularea ordinului Ministerului Sănătății nr. 101-P §1 din 03 august 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu” și încasarea din contul Ministerului Sănătății a cheltuielilor de judecată.

La 11 noiembrie 2015 Gheorghe Ciobanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Sănătății cu privire la contestarea actelor administrative, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, conform ordinului Ministerului Sănătății nr. 106-P §2 din 17 august 2015 „Cu privire la concedierea dlui Gheorghe Ciobanu”, a fost concediat din funcția de director al Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul de Medicină Urgentă din 17 august 2015, în baza art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii.

A menționat că, tot la 17 august 2015, înainte de aducerea la cunoștință a ordinului nr. 106-P § 2 din 17 august 2015 „Cu privire la concedierea dlui Gheorghe Ciobanu”, colaboratorii Ministerului Sănătății i-au prezentat spre cunoștință ordinul Ministerul Sănătății nr. 106-P §1 din 17 august 2015, conform căruia i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară sub formă de muștrare aspră.

A susținut că, drept temei pentru emiterea acestui ordin de sancționare disciplinară a fost invocat nerespectarea de către el a ordinului Ministerului Sănătății nr. 193 din 13 martie 2015 „Cu privire la abrogarea subpunctelor 2) și 3) ale pct. 1 din ordinul nr. 955 din 24 septembrie 2014”.

A considerat că, ordinele enunțate sunt ilegale și neîntemeiate, fiind pasibile anulării.

A afirmat că, ordinul pârâtului nr. 106-P §2 din 17 august 2015 a fost emis ilegal, cu încălcarea flagrantă a legislației muncii și a Constituției RM.

A relevat că, de către angajator au fost flagrant încălcate prevederile Constituției RM, cât și ale legislației în vigoare și la adoptarea ordinului nr. 106-P §1 din 17 august 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu”.

A notat că, în ordinul pârâtului nr. 106-P §1 din 17 august 2015 a fost menționat că, prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 193 din 13 martie 2015 s-a dispus abrogarea subpunctelor 2) și 3) ale ordinului nr. 955 din 24 septembrie 2014 „Cu privire la modificarea ordinului nr. 646 din 21 septembrie 2010”. În sarcina conducătorilor instituțiilor medico-sanitare publice republicane a fost dispusă obligația de a asigura elaborarea modificărilor necesare la Regulamentul de organizare și funcționare a instituției, precum și prezentarea spre aprobare și înregistrare de stat a modificărilor respective în modul stabilit.

Concomitent, în termen de 30 de zile, de la data adoptării ordinului Ministerului Sănătății nr. 193 din 13 martie 2015 „Cu privire la abrogarea subpunctelor 2) și 3) ale pct. 1 din ordinul nr. 955 din 24 septembrie 2014”, Gheorghe Ciobanu, directorul IMSP Institutul de Medicină Urgentă a avut obligația de a asigura elaborarea modificărilor necesare la Regulamentul IMSP Institutul de Medicină Urgentă, prezentarea acestora spre aprobare Ministerului Sănătății și înregistrarea de stat a modificărilor date, însă, contrar obligației impuse, nu a asigurat elaborarea modificărilor stabilite la Regulamentul IMSP Institutul de Medicină Urgentă, prezentarea acestora spre aprobare Ministerului Sănătății și înregistrarea modificărilor date în Registrul de stat al persoanelor juridice.

A relatat că, în concluzie a fost indicat că, directorul IMSP Institutul de Medicină Urgentă, Gheorghe Ciobanu a manifestat o atitudine neglijentă față de obligațiile sale de serviciu în calitate de conducător al instituției menționate.

A menționat că, la 08 aprilie 2015 a fost reținut pentru 72 ore, conform încheierii din 10 aprilie 2015 a Judecătoriei Buiucani, mun. Chișinău, în privința sa a fost aplicată măsura preventivă – arestul preventiv pe un termen de 30 zile, iar ulterior, această măsură preventivă a fost prelungită până la 05 iunie 2015.

A invocat că, totodată, prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 49P §5 din 22 aprilie 2015 a fost suspendat contractul individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015 încheiat cu el, pe perioada efectuării acțiunilor procesuale în cadrul procesului penal nr. 2014970558, iar prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 81-P §2 din 25 iunie 2015 a fost anulat ordinul menționat.

A susținut că, în cazul în care pârâtul ar fi examinat obiectiv și sub toate aspectele circumstanțele cauzei, dar nu tendențios, cu scopul de a-l sancționa sub orice motiv, indiferent care ar fi acesta, ar fi stabilit cu certitudine că, el a fost în imposibilitate de a executa ordinul nr. 193 din 13 martie 2015 din motivele obiective evidente expuse.

A afirmat că, prin acțiunile Ministerului Sănătății i-a fost flagrant încălcat dreptul la muncă garantat de Constituția RM, fiindu-i cauzate prejudicii materiale și morale, exprimate prin umilirea în fața întregului corp de medici din țară.

De asemenea, a indicat că, i-a fost știrbită și imaginea profesională, precum și renumele în cadrul contingentului medical, cât și cel profesional.

A solicitat anularea ordinului pârâtului nr. 106-P §2 din 17 august 2015 „Cu privire la concedierea dlui Gheorghe Ciobanu” și a ordinului pârâtului nr. 106-P §1 din 17 august 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu”, restabilirea sa în funcția deținută anterior și încasarea din contul Ministerului Sănătății a salariul pentru absența forțată de la lucru în perioada 17 august 2015 – 11 noiembrie 2015 în sumă de 46500 de lei, a sumei de 100000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

La 24 noiembrie 2015 Ministerul Sănătății a depus cerere reconvențională împotriva lui Gheorghe Ciobanu cu privire la constatarea nulității contractului individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că, la 15 ianuarie 2015, între Ministerul Sănătății și Gheorghe Ciobanu a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 01 pe perioadă determinată, privind ocuparea de către ultimul a funcției de director al Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul de Medicină Urgentă, iar conform pct. 3 din contract, termenul acestuia a fost stabilit pînă la 15 ianuarie 2020. Astfel, la expirarea termenului contractului individual de muncă nr. 01, Gheorghe Ciobanu va avea împlinită vârsta de 68 ani.

A susținut că, la aceeași dată, în baza contractului individual de muncă nr. 01 și în baza procesului-verbal al ședinței comisiei de concurs pentru ocuparea funcției de director al Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul de Medicină Urgentă din 14 ianuarie 2015, a fost emis ordinul Ministerului Sănătății nr. 05 p §1 „Cu privire la numirea în funcție a dlui Gheorghe Ciobanu”, prin care ultimul a fost numit învingător al concursului, în funcția de director al IMSP Institutul de Medicină Urgentă, începând cu 15 ianuarie 2015.

A menționat că, conform art. 82 lit. i) din Codul muncii, în cazul atingerii vârstei de 65 de ani de către conducătorul unității de stat, inclusiv al unei instituții de stat, contractul individual de muncă încheiat cu persoana respectivă încetează indiferent de voința părților.

Prin urmare, a considerat că, nu poate fi încheiat cu o persoană care urmează să împlinească vârsta de 65 de ani un contract individual de muncă pentru ocuparea funcției de conducător al unei instituții de stat cu un termen, care să depășească data la care persoana va împlini 65 de ani.

A relevat că, contractul individual de muncă pe durată determinată nr. 01 din 15 ianuarie 2015 a fost încheiat cu Gheorghe Ciobanu pentru un termen care urmează să expire la 15 ianuarie 2020, în momentul cînd Gheorghe Ciobanu va avea deja împlinită vârsta de 68 ani, ceea ce vine în contradicție cu prevederile art. 82 lit.i) din Codul muncii.

Astfel, a considerat contractul individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015, încheiat între Ministerul Sănătății și Gheorghe Ciobanu drept lovit de nulitate.

A solicitat constatarea nulității contractului individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015, încheiat între Ministerul Sănătății și Gheorghe Ciobanu.

La 22 ianuarie 2016 Ministerul Sănătății a depus cerere reconvențională împotriva lui Gheorghe Ciobanu cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că, la 15 ianuarie 2015, între Ministerul Sănătății și Gheorghe Ciobanu a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 01 pe o perioadă determinată, privind ocuparea de către ultimul a funcției de director al Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul de Medicină Urgentă.

A menționat că, în baza contractului individual de muncă enunțat și a procesului-verbal al ședinței comisiei de concurs pentru ocuparea funcției de director al Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul de Medicină Urgentă din 14 ianuarie 2015, a fost emis ordinul Ministerului Sănătății nr. 05 p §1 „Cu privire la numirea în funcție a dlui Gheorghe Ciobanu”.

A susținut că, prin ordinul menționat, Gheorghe Ciobanu a fost numit învingător al concursului, în funcția de director al IMSP Institutul de Medicină Urgentă, începând cu 15 ianuarie 2015.

A afirmat că, conform pct. 3 din contractul individual de muncă enunțat, termenul contractului a fost stabilit până la 15 ianuarie 2020, iar la expirarea termenului contractului individual de muncă, Gheorghe Ciobanu va împlini vârsta de 68 de ani.

A relevat că, ordinul Ministerului Sănătății nr. 05 p §1 din 15 ianuarie 2015, prin care a fost încetat contractul individual de muncă nr. 25 din 23 decembrie 2014, în temeiul art. 82 lit. f) din Codul muncii, cu Liviu Vovc, director general interimar al Institutului de Medicină Urgentă, nu a fost adus la cunoștință sub semnătură acestuia din urmă, fapt ce vine în contradicție cu prevederile imperative ale art. 81 alin. (3) din Codul muncii, ordinul dat fiind lovit de nulitate.

A solicitat anularea ordinului Ministerului Sănătății nr. 05 p §1 din 15 ianuarie 2015 „Cu privire la numirea în funcție a dlui Gheorghe Ciobanu”.

La 25 aprilie 2016 intervenientul principal Mihail Ciocanu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Sănătății și lu Gheorghe Ciobanu cu privire la constatarea nulității contractului individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015.

În motivarea acțiunii intervenientul principal a indicat că, la 15 ianuarie 2015, între Ministerul Sănătății și Gheorghe Ciobanu a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 01 pe perioadă determinată, privind ocuparea de către Gheorghe Ciobanu a funcției de director al Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul de Medicină Urgentă, iar conform pct. 3 din contract, termenul contractului a fost stabilit până la 15 ianuarie 2020. Astfel, la expirarea termenului contractului individual de muncă nr. 01, Gheorghe Ciobanu va avea împlinită vârsta de 68 ani, dat fiind faptul că, data nașterii acestuia este 29 august 1951.

A menționat că, la aceeași dată, în baza contractului individual de muncă nr.01 încheiat între Ministerul Sănătății și Gheorghe Ciobanu și a procesului-verbal al ședinței comisiei de concurs pentru ocuparea funcției de director al Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul de Medicină Urgentă din 14 ianuarie 2015 a fost emis ordinul Ministerului Sănătății nr. 05 p §1 „Cu privire la numirea în funcție a dlui Gheorghe Ciobanu”. Prin ordinul enunțat a fost numit Gheorghe Ciobanu, învingător al concursului, în funcția de director al IMSP Institutul de Medicină Urgentă, începând cu 15 ianuarie 2015.

A susținut că, conform art. 82 lit. i) din Codul muncii, în caz de atingere a vârstei de 65 de ani de către conducătorul unității de stat, inclusiv al unei instituții de stat, contractul individual de muncă încheiat cu persoana respectivă încetează indiferent de voința părților.

Prin urmare, a afirmat că, nu poate fi încheiat cu o persoană, care urmează să împlinească vârsta de 65 de ani, un contract individual de muncă pentru ocuparea funcției de conducător al unei instituții de stat cu un termen care să depășească data la care persoana va împlini 65 de ani.

A considerat că, contractul individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015, încheiat între Ministerul Sănătății și Gheorghe Ciobanu este lovit de nulitate, fiind contrar prevederile art. 82 lit. i) din Codul muncii.

A solicita constatarea nulității contractului individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015, încheiat între Ministerul Sănătății și Gheorghe Ciobanu.

Prin încheierea din 27 aprilie 2016 a Judecătoriei Centru, mun. Chișinău au fost conexe într-un singur proces cauzele de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Gheorghe Ciobanu împotriva Ministerului Sănătății cu privire la contestarea actului administrativ și la cererea reconvențională depusă de către Ministerul Sănătății împotriva lui Gheorghe Ciobanu cu privire la contestarea actului administrativ cu cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Gheorghe Ciobanu împotriva Ministerului Sănătății cu privire la contestarea actelor administrative, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral și cererea de chemare în judecată depusă de către Mihail Ciocanu împotriva Ministerului Sănătății și lui Gheorghe Ciobanu cu privire la constatarea nulității contractului individual de muncă.

Prin hotărârea din 06 decembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru acțiunea depusă de către Gheorghe Ciobanu, acțiunea reconvențională depusă de către Ministerul Sănătății și acțiunea depusă de intervenientul principal Mihail Ciocanu au fost respinse ca fiind neîntemeiate.

La 17 decembrie 2018 și 15 aprilie 2019 Gheorghe Ciobanu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanței, solicitând admiterea acestuia, casarea hotărârii primei instanțe în partea respingerii acțiunii inițiale și emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii sale.

La 28 decembrie 2018 și 12 aprilie 2019 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii primei instanțe și emiterea unei decizii noi cu privire la admiterea acțiunii sale reconvenționale și a acțiunii depusă de către Mihail Ciocan.

Tot la 28 decembrie 2018 și 12 aprilie 2019 intervenientul principal Mihail Ciocanu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea acestuia, casarea parțială a hotărârii primei instanțe și emiterea unei decizii noi cu privire la admiterea acțiunii sale și a acțiunii reconvenționale depusă de către Ministerul Sănătății.

Prin decizia din 25 septembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău au fost respinse cererile de apel depuse de către Gheorghe Ciobanu, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Mihail Ciocanu.

Prin decizia din 04 martie 2020 a Curții Supreme de Justiție au fost admise recursurile depuse de către Gheorghe Ciobanu, reprezentat de către avocatul Mihai Lupu, Mihail Ciocanu și Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, a fost casată integral decizia instanței de apel și a fost restituită cauza spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia din 22 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care a fost admisă parțial acțiunea depusă de către Gheorghe Ciobanu, au fost anulate ordinele Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 101-P §1 din 03 august 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu”, nr. 106-P §1 din 17 august 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu” și nr. 106-P §2 din 17 august 2020 „Cu privire la concedierea dlui Gheorghe Ciobanu” și au fost încasate din contul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale în beneficiul lui Gheorghe Ciobanu salariul pentru absența forțată de la lucru în perioada 18 august 2015 – 15 ianuarie 2020 în sumă de 821500 de lei, cu achitarea contribuțiilor obligatorii de la Serviciul Fiscal de Stat, Casa Națională de Asigurări Sociale și Casa Națională de Asigurări Medicale, suma de 15550 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 11000 de lei, iar pretenția cu privire la restabilire la lucru a fost declarată inadmisibilă. Acțiunea reconvențională depusă de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și acțiunea depusă de către Mihail Ciocanu au fost respinse ca neîntemeiate.

La 23 iulie 2020 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a depus recurs nemotivat, la 08 octombrie 2020 a depus recurs motivat împotriva deciziei și încheierii instanței de apel, la 17 noiembrie 2020 a depus cerere de recurs suplimentară și la 16 decembrie 2020 și 22 decembrie 2020 a depus cereri de recurs concretizate, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a încheierii instanței de apel din 10 iulie 2020 și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că, decizia și încheierea instanței de apel, precum și hotărârea primei instanțe sunt ilegale, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost aplicată legea care nu trebuia să fie aplicată și a fost încălcată competența jurisdicțională.

A menționat că, la 12 martie 2015 Ministerul Sănătății a emis ordinul nr. 34-P §1 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu”, prin care s-a dispus aplicarea lui Gheorghe Ciobanu a sancțiunii disciplinare sub formă de mustrare, pentru deficiențele constatate la aprovizionarea IMSP Institutul de Medicină Urgentă cu medicamente. Actualmente sancțiunea disciplinară enunțată este în vigoare, aceasta producând efecte juridice. Ordinul enunțat nu a fost contestat de către Gheorghe Ciobanu și nu face obiectul examinării în cadrul prezentei cauze.

A susținut că, la 03 august 2015 Ministerul Sănătății a emis ordinul nr. 101-P §1 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu”, prin care

s-a dispus aplicarea dlui Gheorghe Ciobanu a sancțiunii disciplinare sub formă de muștrare aspră, pentru grave abateri de la legislația privind procedurile de achiziții publice de lucrări și servicii ale IMSP Institutul de Medicină Urgentă.

A afirmat că, directorul IMSP Institutul de Medicină Urgentă la momentul respectiv, în persoana lui Gheorghe Ciobanu a început acțiunile pentru pregătirea/renovarea spațiilor, unde urma să fie instalat echipamentul medical respectiv.

A relevat că, surse financiare centralizate pentru efectuarea lucrărilor de reparație IMSP Institutul de Medicină Urgentă nu a prevăzut, contrar art. 3 din Legea achizițiilor publice nr. 96-XVI din 13 aprilie 2007 (în vigoare la momentul respectiv), coroborate cu prevederile Regulamentului cu privire la modul de calculare a valorii estimative a contractelor de achiziții publice și planificarea acestora, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 1404 din 10 decembrie 2008 (în vigoare la momentul respectiv).

A notat că, în cadrul examinării cauzei s-a constatat cu certitudine că, la momentul respectiv, IMSP Institutul de Medicină Urgentă nu a deținut sursele financiare necesare pentru lucrările date.

A relatat că, însuși Gheorghe Ciobanu, în nota explicativă din 03 august 2015 la raportul de evaluare al Ministerului Sănătății, a recunoscut că, contractul de renovare a spațiilor, unde urma a fi instalata echipamentul medical primit prin intermediul proiectului Îmbunătățirea Serviciilor Medicale nr. MDA-P1, realizat cu suportul Agenției Japoneze pentru Cooperare Internațională, a fost imposibil de încheiat din motivul că, IMSP Institutul de Medicină Urgentă nu a avut inclus în planul anual de achiziții publice volumul respectiv de lucrări, după cum impun prevederile pct. 7 lit. a) din Regulamentul cu privire la achizițiile de lucrări, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 834 din 13 septembrie 2010 (în vigoare la momentul respectiv), precum și nu au fost asigurate integral sau parțial pentru anul în curs mijloacele financiare necesare în vederea îndeplinirii prevederilor contractului de achiziție publică de lucrări, în contradicție cu prevederile pct. 7 lit.b) din Regulamentul enunțat.

A declarat că, nefiind planificate sursele financiare pentru efectuarea lucrărilor de reparație, conducerea IMSP Institutul de Medicină Urgentă, în persoana lui Gheorghe Ciobanu, a permis elaborarea documentației de proiect și efectuarea procedurilor de achiziții publice.

A mai declarat că, în urma evaluării procedurilor de achiziționare a lucrărilor de renovare a spațiilor necesare pentru instalarea utilajului medical de performanță s-a stabilit că, procedura de licitație publică prevăzută în mod obligatoriu de Legea achizițiilor publice nu a fost efectuată, vreun contract de efectuare a lucrărilor cu antreprenorii de către conducerea IMSP Institutul de Medicină Urgentă nu a fost semnat în mod legal, contrar normelor imperative ale Regulamentului privind realizarea achizițiilor publice de servicii de proiectare a lucrărilor, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 352 din 05 mai 2009 și ale Regulamentului cu privire la achizițiile de lucrări, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM nr. 834 din 13 septembrie 2010 (în vigoare la momentul respectiv).

A invocat că, toate aceste fapte au avut loc în perioada în care conducerea IMSP Institutul de medicină Urgentă a fost efectiv deținută de către Gheorghe Ciobanu, mai mult ca atât, acesta nu neagă existența acestor fapte.

A evidențiat că, toate aceste acțiuni nelegitime ale lui Gheorghe Ciobanu, în funcția de director, au culminat cu apariția cauzei civile la cererea de chemare în judecată depusă de către SRL „Mihcons-Plus” împotriva IMSP Institutul de Medicină Urgentă, intervenienți accesorii Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, SRL „Proconimpex”, SRL „Magda”, SRL „Avisistem” și Agenția Achiziții Publice cu privire la încasarea datoriei în sumă de 7005872,10 lei, dovadă în acest sens fiind decizia din 25 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

A menționat că, prin decizia din 25 aprilie 2018 a Curții Supreme de Justiție au fost stabilite și alte circumstanțe, care confirmă încălcările constatate prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 101-P §1 din 03 august 2015.

A susținut că, la momentul actual în gestiunea Centrului Național anticorupție se află cauza penală nr. 201597053, conform componentei de infracțiune prevăzută la art. 27 alin. (3) lit. d), art. 328 din Codul penal, privind săvârșirea unor presupune acțiuni prejudiciabile de către persoanele publice din cadrul ISMP Institutul de Medicină Urgentă, oferind un aspect de formalitate a achiziției dintr-o singură sursă privind achiziționarea lucrărilor de reparație a cabinetelor radiologice cu replanificarea și reutilarea cu aparataj nou conform cerințelor proiectului JICA.

A afirmat că, ordinul Ministerului Sănătății nr. 106-P §1 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu”, prin care lui Gheorghe Ciobanu i-a fost aplicată sancțiune dicipinară sub formă de mustrare aspră, pentru nerespectarea de către acesta a prevederilor ordinului Ministerului Sănătății nr. 193 din 13 martie 2015 „Cu privire la abrogarea subpct. 2) și 3) ale ordinului nr. 955 din 24 septembrie 2014”, nu a fost contestat către acesta, însă instanța de apel greșit a dispus anularea acestuia. Or, în conformitate cu art. 240 alin. (3) CPC, instanța judecătorească adoptă hotărârea în limitele pretențiilor înaintate de reclamant.

A relatat că, în perioada 22 aprilie 2015-25 iunie 2015 Gheorghe Ciobanu a fost suspendat din funcție în baza ordinului Ministerului Sănătății nr. 49 P §5 din 22 aprilie 2015, însă prin încheierea din 24 iunie 20156 a Judecătoriei Buiucani, mun.Chișinău a fost admisă cererea depusă de către Gheorghe Ciobanu, reprezentat de către avocatul Vasile Ceban, cu privire la contestarea ordinului Ministerului Sănătății nr. 49 P §5 din 22 aprilie 2015 și a fost anulat acest ordin. Prin urmare, după anularea ordinului enunțat, Gheorghe Ciobanu a activat în perioada 25 iunie 2015 – 17 august 2015, un termen de aproape 2 luni sau mai exact 54 de zile, ceea ce este un termen suficient de a executa prevederile ordinului Ministerului Sănătății nr. 193 din 13 martie 2015 „Cu privire la abrogarea subpct. 2) și 3) ale ordinului nr.955 din 24 septembrie 2014”. Mai mult ca atât, Gheorghe Ciobanu a activat anterior și în perioada 13 martie 2015 – 07 aprilie 2015, un termen de 25 de zile.

A declarat că, Gheorghe Ciobanu a avut un termen total de 79 de zile pentru executarea corespunzătoare a prevederilor ordinului Ministerului Sănătății nr. 193 din 13 martie 2015 „Cu privire la abrogarea subpct. 2) și 3) ale ordinului nr. 955 din 24 septembrie 2014”, ceea ce, însă, de către Gheorghe Ciobanu nu a fost executat și

nu a fost respectat.

A invocat că, în baza ordinului Ministerului Sănătății nr. 34-P § 1 din 12 martie 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu” din 12 martie 2015, ordinului Ministerului Sănătății nr. 101-P § 1 din 03 august 2018 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu” din 03 august 2018 și ordinului Ministerului Sănătății nr. 106-P § 1 din 17 august 2018 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu”, la 17 august 2018 a fost emis ordinul Ministerului Sănătății nr. 106-P § 2 „Cu privire la concedierea dlui Gheorghe Ciobanu”.

A evidențiat că, din interpretarea gramaticală a sintagmei „sancțiuni disciplinare” rezultă că, concedierea în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii se permite inclusiv în cazul existenței a 2 sancțiuni disciplinare anterioare nestinse.

În acest sens, a relevat că, ordinul Ministerului Sănătății nr. 34-P § 1 din 12 martie 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu” și ordinul Ministerului Sănătății nr. 106-P § 1 din 17 august 2018 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu” nu au fost contestate de către Gheorghe Ciobanu și nu fc obiectul examinării în cadrul prezentei cauze, astfel că, sancțiunile respective au dobândit un caracter definitiv și irevocabil, ambele ordine menționate producând efectele juridice corespunzătoare.

În ceea ce privește ordinul Ministerului Sănătății nr. 101 - P § 1 din 03 august 2018 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu”, a considerat absolut legală și întemeiată sancțiunea disciplinară sub formă de mustrare aspră aplicată lui Gheorghe Ciobanu.

A menționat că, în perioada 12 martie 2015 - 17 august 2015, pentru încălcări ale disciplinei de muncă i-au fost aplicate 3 sancțiuni disciplinare lui Gheorghe Ciobanu, ceea ce în final a dus la emiterea ordinului Ministerului Sănătății nr. 106-P §2 „Cu privire la concedierea dlui Gheorghe Ciobanu”.

A susținut că, la materialele cauzei sunt anexate ambele explicații ale intimatului privind faptele săvârșite, precum și nota informativă din 03 august 2015 (f. d. 11-15, vol. III).

A considerat absolut legal și întemeiat ordinul Ministerului Sănătății nr. 106-P §2 „Cu privire la concedierea dlui Gheorghe Ciobanu”.

A afirmat că, din interpretarea gramaticală a textului art. 82 lit. i) din Codul muncii rezultă că, în caz de atingere a vârstei de 65 de ani de către conducătorul unității de stat, inclusiv al unei instituții de stat, contractul individual de muncă încheiat cu persoana respectivă încetează indiferent de voința părților. Prin urmare, nu poate fi încheiat cu o persoană, care urmează să împlinească vârsta de 65 de ani, un contract individual de muncă pentru ocuparea funcției de conducător al unei instituții de stat pe un termen care să depășească data la care persoana va împlini 65 de ani. În cazul în care este încheiat un contract individual de muncă cu o persoană care pe parcursul executării acestuia va împlini vârsta de 65 de ani, pentru ocuparea funcției de conducător al unei instituții de stat, contractul respectiv este lovit de nulitate absolută, fiind contrar prevederilor imperative ale art. 82 lit. i) din Codul muncii.

A relevat că, data nașterii lui Gheorghe Ciobanu este 29 august 1951. Contractul individual de muncă pe durată determinată nr. 01 din 15 ianuarie 2015 a fost încheiat cu Gheorghe Ciobanu pentru un termen, care ar urma să expire la 15 ianuarie 2020, în momentul când acesta va avea deja împlinită vârsta de 68 de ani, ceea ce vine în contradicție cu prevederile art. 82 lit. i) din Codul muncii.

A notat că, prevederea menționată la art. 82 lit. i) din Codul muncii are un caracter imperativ, de la dispoziția acesteia nu se permite derogare, ceea ce confirmă textul legal. Or, nici părțile contractului, nici alte terțe persoane nu pot pretinde ori solicita, la împlinirea vârstei de 65 de ani, o altă conduită legală decât încetarea raporturilor de muncă.

A considerat contractul individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015 încheiat între Ministerul Sănătății și Gheorghe Ciobanu drept lovit de nulitate, dat fiind faptul că, termenul de expirare stabilit în pct. 3 al contractului este data de 15 ianuarie 2020, în momentul când Gheorghe Ciobanu va avea împlinită vârsta de 68 de ani.

A subliniat că, în baza contractului individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015 încheiat între Ministerul Sănătății și Gheorghe Ciobanu, a fost emis ordinul Ministerului Sănătății nr. 05 p §1 „Cu privire la numirea în funcție a dlui Gheorghe Ciobanu”. Dat fiind existența nulității contractului individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015 și efectele juridice, pe care aceasta le produce, nulitatea contractului individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015 atrage după sine și nulitatea Ordinului Ministerului Sănătății nr. 05 p §1 din 15 ianuarie 2015 „Cu privire la numirea în funcție a dlui Gheorghe Ciobanu”.

A mai subliniat că, ordinul Ministerului Sănătății nr. 05 p § 1 „Cu privire la numirea în funcție a dlui Gheorghe Ciobanu” nu a fost adus sub semnătură persoanei numite în funcție de director interimar, Liviu Vovc, la 15 ianuarie 2015, în contradicție cu prevederile imperative ale art. 81 alin. (3) din Codul muncii.

A notat că, la 01 aprilie 2019 a intrat în vigoare Codul administrativ, adoptat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în conformitate cu prevederile art. 2 alin.(3) lit. a), prevederile prezentului Cod nu se aplică raporturilor juridice de drept privat la care participă autoritățile publice.

A relatat că, în Manualul judecătorului la examinarea pricinilor civile, Ediția a II-a, 2013, a fost indicat că, în procedura civilă generală se vor examina litigiile ce apar între autoritatea publică și personalul angajat, al căror funcții nu au statut public, în legătură cu exercitarea de către aceștia a obligațiilor sale de funcție.

A declarat că funcția de director al IMSP Institutul de Medicină Urgentă nu are statut juridic de funcție publică, în sensul Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, funcția de director al IMSP Institutul de Medicină Urgentă nu se regăsește în Clasificatorul unic al funcțiilor publice, aprobat prin Legea nr. 155/2011, astfel că, Gheorghe Ciobanu, fost director al IMSP Institutul de Medicină Urgentă, nu a deținut niciodată statutul de funcționar public, acesta fiind angajat în baza contractului individual de muncă nr. 01 încheiat la 15 ianuarie 2015 între Ministerul Sănătății și Gheorghe Ciobanu, privind ocuparea de către ultimul a funcției de director al Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul de Medicină Urgentă.

Astfel, a considerat că, pretențiile deduse judecării intră în categoria litigiilor individuale de muncă stipulate prin prevederile art. 354 din Codul muncii, este un litigiu de drept privat și ține de competența instanțelor de drept comun.

La 21 august 2020 Mihail Ciocanu a depus recurs nemotivat, la 09 octombrie 2020 a depus recurs motivat împotriva deciziei instanței de apel și la 01 decembrie 2020 a depus cerere de recurs concretizată, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei instanței de apel și a încheierii instanței de apel din 10 iulie 2020 privind refuzul în strămutarea cauzei civile și trimiterea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

În motivarea recursului a indicat că, decizia și încheierea instanței de apel, precum și hotărârea primei instanțe sunt ilegale, deoarece nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată, a fost aplicată legea care nu trebuia să fie aplicată și a fost încălcată competența jurisdicțională.

A menționat că, din interpretarea gramaticală a textului art. 82 lit. i) din Codul muncii rezultă că, în caz de atingere a vârstei de 65 de ani de către conducătorul unității de stat, inclusiv al unei instituții de stat, contractul individual de muncă încheiat cu persoana respectivă încetează indiferent de voința părților. Prin urmare, nu poate fi încheiat cu o persoană, care urmează să împlinească vârsta de 65 de ani, un contract individual de muncă pentru ocuparea funcției de conducător al unei instituții de stat pe un termen care să depășească data la care persoana va împlini 65 de ani. În cazul în care este încheiat un contract individual de muncă cu o persoană care pe parcursul executării acestuia va împlini vârsta de 65 de ani, pentru ocuparea funcției de conducător al unei instituții de stat, contractul respectiv este lovit de nulitate absolută, fiind contrar prevederilor imperative ale art. 82 lit. i) din Codul muncii.

A susținut că, data nașterii lui Gheorghe Ciobanu este 29 august 1951. Contractul individual de muncă pe durată determinată nr. 01 din 15 ianuarie 2015 a fost încheiat cu Gheorghe Ciobanu pentru un termen, care ar urma să expire la 15 ianuarie 2020, în momentul când acesta va avea deja împlinită vârsta de 68 de ani, ceea ce vine în contradicție cu prevederile art. 82 lit. i) din Codul muncii.

A afirmat că, prevederea menționată la art. 82 lit. i) din Codul muncii are un caracter imperativ, de la dispoziția acesteia nu se permite derogare, ceea ce confirmă textul legal. Or, nici părțile contractului, nici alte terțe persoane nu pot pretinde ori solicita, la împlinirea vârstei de 65 de ani, o altă conduită legală decât încetarea raporturilor de muncă.

A considerat contractul individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015 încheiat între Ministerul Sănătății și Gheorghe Ciobanu drept lovit de nulitate, dat fiind faptul că, termenul de expirare stabilit în pct. 3 al contractului este data de 15 ianuarie 2020, în momentul când Gheorghe Ciobanu va avea împlinită vârsta de 68 de ani.

A subliniat că, în baza contractului individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015 încheiat între Ministerul Sănătății și Gheorghe Ciobanu, a fost emis ordinul Ministerului Sănătății nr. 05 p §1 „Cu privire la numirea în funcție a dlui Gheorghe Ciobanu”. Dat fiind existența nulității contractului individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015 și efectele juridice, pe care aceasta le produce, nulitatea

contractului individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015 atrage după sine și nulitatea ordinului Ministerului Sănătății nr. 05 p §1 din 15 ianuarie 2015 „Cu privire la numirea în funcție a dlui Gheorghe Ciobanu”.

A mai subliniat că, ordinul Ministerului Sănătății nr. 05 p § 1 „Cu privire la numirea în funcție a dlui Gheorghe Ciobanu” nu a fost adus sub semnătură persoanei numite în funcție de director interimar, Liviu Vovc, la 15 ianuarie 2015, în contradicție cu prevederile imperative ale art. 81 alin. (3) din Codul muncii.

A notat că, la 01 aprilie 2019 a intrat în vigoare Codul administrativ, adoptat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, iar în conformitate cu prevederile art. 2 alin.(3) lit. a), prevederile prezentului Cod nu se aplică raporturilor juridice de drept privat la care participă autoritățile publice.

A relatat că, în Manualul judecătorului la examinarea pricinilor civile, Ediția a II-a, 2013, a fost indicat că, în procedura civilă generală se vor examina litigiile ce apar între autoritatea publică și personalul angajat, al căror funcții nu au statut public, în legătură cu exercitarea de către aceștia a obligațiilor sale de funcție.

A declarat că, funcția de director al IMSP Institutul de Medicină Urgentă nu are statut juridic de funcție publică, în sensul Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, funcția de director al IMSP Institutul de Medicină Urgentă nu se regăsește în Clasificatorul unic al funcțiilor publice, aprobat prin Legea nr. 155/2011, astfel că, Gheorghe Ciobanu, fost director al IMSP Institutul de Medicină Urgentă, nu a deținut niciodată statutul de funcționar public, acesta fiind angajat în baza contractului individual de muncă nr. 01 încheiat la 15 ianuarie 2015 între Ministerul Sănătății și Gheorghe Ciobanu, privind ocuparea de către ultimul a funcției de director al Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul de Medicină Urgentă.

Astfel, a considerat că, pretențiile deduse judecării intră în categoria litigiilor individuale de muncă stipulate prin prevederile art. 354 din Codul muncii, este un litigiu de drept privat și ține de competența instanțelor de drept comun.

De asemenea, a considerat că, la reexaminarea cauzei, instanța de apel a încălcat grav dreptul la un proces echitabil garantat de art. 6 §1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, dreptul la apărare și principiul securității juridice.

Prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018 a fost adoptat Codul administrativ al Republicii Moldova.

În conformitate cu art. 257 alin. (1) din Codul administrativ, prezentul cod intră în vigoare la 01 aprilie 2019.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, procedurile de contencios administrativ inițiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acțiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs și de contestare cu recurs a încheierilor judecătorești.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legiuitorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va aprecia condițiile de admisibilitate a recursului în conformitate cu prevederile art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, adică conform reglementărilor anterioare intrării în vigoare a Codului administrativ.

În conformitate cu art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată.

În conformitate cu art. 248 alin. (1) lit. d) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă una dintre următoarele decizii: casează integral decizia instanței de apel și restituie cauza instanței de apel dacă, în baza limitelor stabilite de lege ale examinării recursului, nu poate adopta o soluție finală în acest caz.

Studiind materialele dosarului, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile întemeiate și care urmează a fi admise, cu casarea integrală a deciziei instanței de apel și restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel din următoarele considerente.

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 05 P&1 din 15 ianuarie 2015 „Cu privire la numirea în funcție a dlui Gheorghe Ciobanu, a fost numit Gheorghe Ciobanu învingător al concursului, în funcția de director, Institutul de Medicină Urgentă, începând cu 15 ianuarie 2015 (f.d. 93, vol. I).

La aceeași dată, 15 ianuarie 2015, între Ministerul Sănătății și Gheorghe Ciobanu a fost încheiat contractul individual de muncă nr. 01.

Ulterior, prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 101-P §1 din 03 august 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu”, a fost aplicată lui Gheorghe Ciobanu, director al Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul de Medicină Urgentă, sancțiune disciplinară sub formă de mustrare aspră (f. d. 6-8, vol. I).

Prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 106-P §1 din 17 august 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu”, i-a fost aplicată lui Gheorghe Ciobanu, director al Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul de Medicină Urgentă, sancțiune disciplinară sub formă de mustrare aspră (f. d. 11-13, vol. II).

Iar prin ordinul Ministerului Sănătății nr. 106-P §2 din 17 august 2015 „Cu privire la concedierea dlui Gheorghe Ciobanu”, Gheorghe Ciobanu a fost concediat din funcția de director al Instituției Medico-Sanitare Publice Institutul de Medicină Urgentă, din data de 17 august 2015, în temeiul art. 86 alin. (1) lit. g) din Codul muncii.

Înaintând prezenta cerere de chemare în judecată, Gheorghe Ciobanu a solicitat anularea ordinelor Ministerului Sănătății nr. 101-P §1 din 03 august 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu”, nr. 106-P §1 din 17 august 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu” și nr. 106-P §2 din 17 august 2015 „Cu privire la concedierea dlui

Gheorghe Ciobanu”, restabilirea sa în funcția deținută anterior și încasarea din contul Ministerului Sănătății a salariului pentru absența forțată de la lucru în perioada 17 august 2015 – 11 noiembrie 2015 în sumă de 46500 de lei, a sumei de 100000 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și a cheltuielilor de judecată.

La rândul său, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale, înaintând cerere reconvențională, a solicitat anularea ordinului Ministerului Sănătății nr. 05 p §1 din 15 ianuarie 2015 „Cu privire la numirea în funcție a dlui Gheorghe Ciobanu” și constatarea nulității contractului individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015, încheiat între Ministerul Sănătății și Gheorghe Ciobanu.

Ulterior, Mihail Ciocanu, înaintând cerere de chemare în judecată, a solicitat constatarea nulității contractului individual de muncă nr. 01 din 15 ianuarie 2015, încheiat între Ministerul Sănătății și Gheorghe Ciobanu.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea prezentei cauze, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii depuse de către Gheorghe Ciobanu, netemeinicii acțiunii reconvenționale depuse de către Ministerul Sănătății și netemeinicii acțiunii depuse de către Mihail Ciocanu.

Fiind investită cu judecarea apelurilor declarate de către Gheorghe Ciobanu, Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Mihail Ciocanu, instanța de apel a casat hotărârea primei instanțe și a emis o nouă hotărâre, prin care a admis parțial acțiunea depusă de către Gheorghe Ciobanu, a anulat ordinele Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale nr. 101-P §1 din 03 august 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu”, nr. 106-P §1 din 17 august 2015 „Cu privire la aplicarea sancțiunii disciplinare dlui Gheorghe Ciobanu” și nr. 106-P §2 din 17 august 2020 „Cu privire la concedierea dlui Gheorghe Ciobanu” și a încasat din contul Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale în beneficiul lui Gheorghe Ciobanu salariul pentru absența forțată de la lucru în perioada 18 august 2015 – 15 ianuarie 2020 în sumă de 821500 de lei, cu achitarea contribuțiilor obligatorii de la Serviciul Fiscal de Stat, Casa Națională de Asigurări Sociale și Casa Națională de Asigurări Medicale, suma de 15550 de lei, cu titlu de prejudiciu moral și cheltuielile de asistență juridică în sumă de 11000 de lei, iar pretenția cu privire la restabilire la lucru a fost declarată inadmisibilă. A respins acțiunea reconvențională depusă de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și acțiunea depusă de către Mihail Ciocanu ca neîntemeiate.

Verificând legalitatea deciziei contestate în raport cu argumentele invocate în recurs, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că, instanța de apel a încălcat normele de drept procedural.

În conformitate cu art. 194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

Actele cauzei denotă faptul că, la 22 iulie 2020 Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale a depus cerere de ridicare a excepției de neconstituționalitate, prin care a solicitat admiterea cererii, sesizarea Curții Constituționale cu capetele

înaintate prin prezenta cerere, controlul constituționalității prevederilor art. 198 alin.(3) din Codul administrativ și declararea neconstituționalității prevederilor art.198 alin. (3) din Codul administrativ (f. d. 1-12, vol. VI).

În conformitate cu art. 195 din Codul administrativ, procedura acțiunii în contenciosul administrativ se desfășoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedură civilă, cu excepția art.169–171.

În conformitate cu art. 203 alin. (1) CPC, cererile și demersurile participanților la proces în problema judecării cauzei se soluționează prin încheiere judecătorească.

Totodată, în conformitate cu art. 12¹ alin. (3) și (4) CPC, ridicarea excepției de neconstituționalitate se dispune printr-o încheiere care nu se supune niciunei căi de atac și care nu afectează examinarea în continuare a cauzei, însă pînă la pronunțarea Curții Constituționale asupra excepției de neconstituționalitate se amîină pledoariile. Dacă nu sunt întrunite cumulativ condițiile specificate la alin.(2), instanța refuză ridicarea excepției de neconstituționalitate printr-o încheiere care poate fi atacată odată cu fondul cauzei.

Din materialele dosarului și, anume, din procesul-verbal al ședinței de judecată din 22 iulie 2020 rezultă că, instanța de apel a examinarea cererea depusă de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate și a emis o încheiere în acest sens (f. d. 97, vol.VI), însă la materialele dosarului lipsește o astfel de încheiere.

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că, omisiunea de a întocmi actul judecătoresc (încheierea) reprezintă o încălcare a dreptului Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale la un proces echitabil garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, care obligă instanțele judecătorești să-și motiveze soluțiile astfel încît să permită exercitarea efectivă a dreptului la casație, să nu lase părțile într-o stare de incertitudine și să nu creeze impresia că nu au fost auzite.

Astfel, din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, instanța de apel a încălcat normele de drept procedural, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursurile, de a casa integral decizia instanței de apel și de a restitui cauza spre rejudecare în instanța de apel.

Totodată, ținînd cont de faptul că, cauza urmează a fi restituită spre rejudecare în instanța de apel pentru pronunțarea asupra cererii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră inoportun de a se pronunța asupra cererii cu privire la ridicarea excepției de neconstituționalitate depusă la Curtea Supremă de Justiție.

În conformitate cu art. 258 alin. (3) și 248 alin. (1) lit. d) CPC, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului

civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

decide:

Se admit recursurile depuse de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și Mihail Ciocanu.

Se casează integral decizia din 22 iulie 2020 a Curții de Apel Chișinău în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de către Gheorghe Ciobanu împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale cu privire la contestarea actelor administrative, restabilire la lucru, încasarea salariului pentru absența forțată de la lucru și repararea prejudiciului moral, la cererea reconvențională depusă de către Ministerul Sănătății, Muncii și Protecției Sociale împotriva lui Gheorghe Ciobanu cu privire la constatarea nulității contractului individual de muncă și contestarea actului administrativ și la cererea de chemare în judecată depusă de către Mihail Ciocanu împotriva Ministerului Sănătății, Muncii și Protecției Sociale și lui Gheorghe Ciobanu cu privire la constatarea nulității contractului individual de muncă și se restituie cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Svetlana Filincova

judecătorii

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Nicolae Craiu

Mariana Pitic